

Lindre hvis man kan—ikke slå ihjel

Erik Dalsgård Larsen, tidligere narko-selæge, mener ikke at aktiv dødshjælp skal være lovligt i Danmark.

Af Sofie Havskov Jensen og Clara Vigh Riis

”Under tiden helbrede, ofte lindre, altid trøste” sådan lød det fra pensioneret læge Erik Dalsgård Larsen, da han blev spurgt, hvad hans holdning var til aktiv dødshjælp, ”det er det bedste vi kan gøre.” Han mener ikke, at det skal være lovligt i Danmark af flere grunde. Den første grund til at han ikke mener, at det skal være lovligt er : Det er meget sjældent at det er nødvendigt og lægemidlerne er så gode nu til dags, at i de fleste tilfælde kan lindre smerterne. Den anden grund er, at man kommer til at lægge et stort pres på den syge, fordi at der er jo ikke langt til at den syge kan mene at den kun er til besvær. Og den tredje grund

er, at det kan jo gå så vidt, at det til sidst måske er en svært handicappet person, man gerne vil af med. For øvrigt kan det komme til at fjerne fokus fra at lindre den syges smerter.

Erik mener også, at det kan være svært at finde personer, der vil tage sig af jobbet. Tidligere sygeplejerske Tove Dalsgård, fortalte også om en kræftsyg patient, som fik at vide at hun havde 3 måneder tilbage at leve i, hun døde først efter to år, og Tove Dalsgård mener, at hun havde to gode år. Hun mener også, at denne historie er en grund til, at det ikke skal være tilladt. ”Hvis en patient får at vide, at der kun er et par måneder tilbage af livet, vil patienten måske ønske aktiv dødshjælp med det samme og ikke få de to år?” lyder det fra Tove. ”Men hvis patienten får ret til aktiv dødshjælp, syntes lægen ikke nødvendigvis, at han har pligt til det?” tilføjer Erik Dalsgård Larsen. De har begge i deres erhverv oplevet patienter, som ønskede aktiv dødshjælp.

Hjemmet bar præg af kultur og stor livserfaring, med de mange bøger og spændende ting hjembragt fra rejser. De er bosat i Bjergby, men er nu begge på pension.

Foto: Sofie Havskov Jensen

Informationspligt

Bange for at informere kommunen

Af Marie Laursen Futtrup og Tonje Hauge

”Generelt er det vigtigt, at vi som lærere er opmærksomme på vores elever, så vi kan registrere, hvis der er noget som ikke er som det plejer. Får vi mistanke om, at der er problemer, er det vigtigt, at vi handler. Det kan gøres på forskellige måder enten ved at snakke med eleven eller ved at kontakte forældrene, eller ved at være ekstra opmærksom på eleven. Det afhænger af situationen.”

Marianne Laursen mener, at lærere er bange for at informere kommunen, fordi det kan have store konsekvenser, hvis familien man uskyldig. Jørgen Dahlgren mener, det måske skyldes, at lærerne selv tror, de kan klare det, og derfor ikke vil informere kommunen. ”Jeg tror, det handler om, at man håber på, at man kan snakke med forældrene og at det så løses den vej.” svarer Jørgen på spørgsmålet, om man altid skal kontakte hjemmet før kommunen, mener Marianne, at det skal man. Hvis man vender det om, og forestiller sig, at man selv var forældre til

en teenager man havde det svært med, og så pludselig blev ringet op at

Foto: Marie Laursen Futtrup

kommunen. Det ville være meget underligt. Både Jørgen og Marianne har flere gange oplevet, at unge har haft problemer i hjemmet.

Lærer på Bjergby Fri-skole, Jenny Mark, mener at de 2 første vers i ”Børn er stærke frø, som spirer.” Beskriver børns behov rigtig godt.

Havenisserne

Spørgsmål: Hvorfor sad prutten henne i hjørnet og græd?

Svar: Fordi der var en der havde slået den.

Spørgsmål: Hvad laver en ægte-mand, som kigger på et tomt A4-ark?

Svar: Læser sine rettigheder.

Spørgsmål: Hvor mange bogstaver er der i alfabetet?

Svar: ni (a-l-f-a-b-e-t-e-t)

Den ene balle sagde til den anden:” Skål vi ikke være venner, der har været så meget lort imellem os.”

Af Tonje Hauge